

ZPRÁVODAJ

53. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ POŘADANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1983
NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTEZNÉHO ÚNORA A LIDOVÝCH MILICÍ.

Jiřina Švorcová: MILÁ ATMOSFÉRA JH

Mezi vzácnými hosty letošního hronovského festivalu se objevila také zasloužilá umělkyně Jiřina Švorcová. Využili jsme této skutečnosti a požádali ji o rozhovor.

— Jaký je Váš vztah k Jiráskovu Hronovu a jak se Vám zde líbí?

„Řekla bych, že je Jiráskův Hronov čím dál lepší, přestože jsem jeho ročníků neviděla mnoho. Mám pocit, že je uvolněnější atmosféra, že i když soubory jistě stále trpí trémou a prožívají před vstupem na hronovské jeviště těžké chvíle, je vše okolo natolik neoficiální a milé, že je radost zde pobývat.“

Dokončení na str. 4

Zasedli v hledišti

Ani včerejší den nebyl výjimkou, která potvrzuje pravidlo, že do hlediště Jiráskova divadla usedají čestní hosté. Šrámkovy „Zvony“ v nastudování DS z Poděbrad zhlédli: zasloužilá umělkyně Jiřina Švorcová, předsedkyně Svazu českých dramatických umělců; dr. Milan Kyška, předseda SČDU; Radek Bartoň, zástupce SČDU; Milan Krejsek, předseda OOR; RSDr. Zdeněk Kořanec, místopředseda ONV, Radomil Kryl, vedoucí odboru kultury ONV v Náchodě a další hosté.

TŘEBOŇ PLNÁ DIVADLA

Letos již po šestnácté byla uspořádána přehlídka amatérských souborů Jihočeského kraje — Divadelní Třeboň. Rok 1983 je zvlášť významný — je Rokem českého divadla a navíc sama Třeboň oslavuje 150. výročí svého milého divadelního stánku.

Alespoň letmou glosu by si zasloužily všechny soubory, které se přehlídky zúčastnily. Prachatičtí, Budějovičtí či Pelhřimovští. Každý ze souborů přispěl svým originálním vkladem k úspěchu celé přehlídky. Prachatičtí nastudovali Šotolovu

hru Cesta Karla IV. do Francie a zpět. Již léta patří mezi špičkové soubory kraje a neklamali ani tentokrát. Sympatické bylo, že se mezi ostrilenými amatérskými herci objevili i mladí. Budějovická D111 se představila Calábkovou Celestý-

nou. Žánr, ve kterém se soubor pohybuje jako ryba v čerstvé vodě, umožnil souboru rozehrát řadu komediálních výstupů a představení mělo živý ohlas u publika. Pelhřimovští pak připravili Horníckou hru Dva muži v šachu. Mimořádně pečlivě nastudované představení s dobrou ústřední hereckou dvojicí a na výborné scéně. Vítězem se pak stali Vodňanští. Šupina Městského kulturního střediska ve Vodňanech nastudovala volnou úpravu, lépe řečeno zájmovou jevištní koláž z díla Vladislava Vančury Markéta Lazarová pod názvem Markéta. Autorem dramaturgie a zároveň režisérem inscenace je František Zbořník, dnes jeden z nejvýraznějších talentů v našem amatérském divadle.

Celé představení je koncipováno pro netradiční divadelní prostor, na přehlídce v Třeboni se hrálo uprostřed velkého sá-

Dokončení na str. 3

NAŠE RECENZE

FRÁŇA ŠRÁMEK: ZVONY

Dramaturgie: Odvážný čin oživit na českém amatérském jevišti téměř zapomenutou Šrámkovu hru. V tomto případě však (snad více než jindy) vystupuje na povrch komplexnost dramaturgická práce. Tzn. nejde pouze o to, odvážně vybrat hru, ale také o to hledat (a nalézt) inscenační klíč (záměr), který by tento výběr oprávnil.

Problém válečné hrůzy je u Šrámka odkrýváno jakoby z pozadí - zatímco pole válečná jsou obdělávána odvedenými muži, pole orná zůstávají v péči starců a žen. S „odevzdáním“ zvonnů prožije vesnice svoji „krutou noc“. Vztahy a lidské povahy se promění a v jistém makabrickém viru se s některými postavami stane cosi neočekávaného. Jenomže - to vše jakoby chom v poděbradské inscenaci

jen tušili, základní dramaturgická koncepce není dovedena do konce (nebo alespoň ne zvolenými divadelními prostředky). Suma sumárum se asi vždy budeme vracet k základnímu problému dramaturgické práce - nelze se spokojit s výběrem titulu

Dokončení na str. 2

DNEŠNÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Poděbrady	klub JD
9.00 Diskusní kluby	ZŠ
13.30 Schůze OŠ	klub JD
16.30 DS Vodňany — Markéta	Žďárky
16.30 LS Paraván Náchod — pohádka	park AJ
16.30 Beseda o Jiráskově Lucerně	klub JD
18.30 Vítání DS Přerov a Karlovy Vary	schodiště JD
19.30 DS Vodňany — Markéta	Žďárky
21.00 Taneční zábava	Slávie
21.15 Diafon: rekonstrukce Národního divadla	park AJ
21.30 Beseda s DS Vodňany	klub JD

4/83

Netrpělivě je očekáván dnešní „start“ vodňanské ŠUPINY ve Žďárkách, neboť každé při svém vystoupení na Jiráskově Hronově vyvolalo vystoupení souboru živý ohlas mezi diváky i porotou. Povede se „šupináčům“ stejně i letos s Markétou?

STŘÍPKY ze zákulisí

HELENKA MÍSTO MARKÉTY

Ve včerejším vydání našeho Zpravodaje došlo k nechtěné dezinformaci a šlo shodou okolností o záměnu divčích jmen. Jediným divadelním představením „nad plán“ nebude zítra Markéta vodňanské Šupiny, ale ve čtvrtek od 15 hodin v Jiráskově divadle Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk v nastudování DS Dostavník z Přerova.

• •

DVĚ POZVÁNÍ

Dnes se uskuteční dvě akce, které „přitáhnou“ pozornost těch, kterým jsou určeny. Od 14 hodin pořádá krajský výbor SČDO v Brně setkání Jihomoravanů v ZŠ na náměstí (tř. „B“), kde by se mělo hovořit o soutěži „O pohárek SČDO“, o přípravách výstavy „Amatérské divadlo ve fotografii“, která je plánována na zahájení oslav 100. výročí českého divadla v Brně v příštím roce a dalších krajských záležitostech. Druhou akci připravil Kruh přátel Jiráskova Hronova a sice od 16.30 hodin bude v klubu JD beseda o Jiráskově Lucerně, o níž budou hovořit studenti filozofické fakulty UK v Praze.

• •

SOVĚTŠTÍ HOSTÉ

V neděli přijeli na 53. Jiráskův Hronov také dva sovětské hosty: Nikolaj Dmitrijevič Šmeljov, profesionální herec, vedoucí divadelního studia Domu komсомолců Dzeržinského obvodu a Margarita Vasiljevna Makarovová, vedoucí školního amatérského divadla, střední školská profesorka ruského jazyka a literatury.

• •

PŘEKÁŽEJÍCÍ NOHY

A ještě jednou se vrátíme k včerejšímu odpolednímu představení. Stalo se totiž, a dotyční provinilci se určitě teď stydí, že v první řadě usnuli tři návštěvníci divadla tak tvrdě, že je jeden z poděbradských herců musel požádat, aby se probudili a uvolnili mu vstup na scénu. Jejich nohy mu totiž překážely v cestě.

• •

JEN DO STŘEDY

Jako každoročně tak i letos se setkáváme na 53. JH s prodejním stánkem Dilia. Zájemci o knihy se známou červenou obálkou si je mohou ještě do středy zakoupit v přízemí školy na náměstí od 10.00 až přibližně do 16.00 hodin. Letošní nabídka se sestává z původních českých her, které Dilia vydala v posledním roce.

O sobotním opožděném začátku představení „Jan Roháč“ v provedení domácích hronovských ochotníků kolovaly a kolují nejrůznější dohady a domněnky důvodu zpoždění. Členové souboru — Miloš Fenrych a Luboš Červený přišli na organizační štáb uvést kuloárové řeči na pravou míru. Důvody nešťastného zdržení představitel Prokopa Holého byly dva:

Na pravou míru

jednak nečekaná zdravotní indispozice a navíc při cestě z Náchoda ho dokonale přibrzdila „plechová kavalérie“ projíždějících kombajnů. A když se k tomu připočítá nutný čas na převléknutí a nalíčení, máme zde zmíněné sobotní smolné časové manko hronovských ochotníků, do jejichž přirozené trémy se samozřejmě vkradla navíc tato událost. Jen pro zajímavost na

závěr: nejkřídlejší dojem, který měl blahodárný vliv na psychiku souboru, působil ten, jenž mohl být nejvíce nervózní: pětasedmdesátiletý režisér představení Josef VAVŘIČKA, jemuž od soboty říkají jeho kolegové ze souboru uctivě „ŽELEZNÝ ŠÉF“...

Podvečery na schodišti Jiráskova divadla patří den co den vítání jednotlivých souborů v předvečer jejich vystoupení. Kromě oficiálních uvítacích projevů pořadatelů i hostů jim přejí všichni jedno společně — ono okřídlené, zlomte vaz!

NAŠE RECENZE

Fráňa Šrámek: ZVONY

Pokračování ze str. 1

(byť sebevíce odvážným či neobvyklým), ale je především nutné hledat současný inscenační klíč [princip], který by zaujal dnešního diváka.

Režie: Souvisí s problémem dramaturgie. Hledat výrazové prostředky adekvátní současnému divadlu. Kladem je vcelku dobrá práce herců, ať již jde o základní typové obsazení či o jejich celkové vedení. Vratme se k titulku - zde více než kde jinde jde o onen sympatický zápas v tradičním stylu. Někomu se to možná bude zdát málo, někomu to bohatě postačí. Jenom-

že jakoby dramaturgie byla mnohem mnohem ambicióznější než režie samotná.

Herecká práce: Už o ní byla řeč z hlediska režie. Připomeňme za všechny ostatní dva solidní herecké výkony Z. Ulrycha (Peterky) a D. Baštové (Peterkové). I když v epizodních rolích by se dalo mluvit o poctivé herecké práci. O to komplikovanější, že Šrámkův text již ve své podstatě klade před herce náročný úkol (jde přece jenom o hru s výrazně symbolickým charakterem).

Výprava: Statická, snaha po jisté symbolice, která však di-

vakovi zůstává utajena (tím vlastně ztrácí svůj smysl). Nástupy z hlediska - formální, silný vnější akcent [projevil se snad i ve skutečnosti, že tzv. malá „přestávka“ je vlastně provedena kvůli výměně několika světelných filtrů, které mají ilustrační charakter]. V kostýmech snaha po jisté míře stylizace, končící v příliš obecné poloze.

Není v mezích vyhrazeného rozsahu psát dál. Shrňme alespoň, že jsme byli svědky pokusu o vypořádání se s netradiční látkou až příliš tradičními prostředky.

• JIHOČESKÝ KRAJ •

ROK ČESKÉHO DIVADLA

Oslavy Roku českého divadla byly zahájeny začátkem roku slavnostním aktivem kulturních pracovníků Jihočeského kraje (profesionálů i amatérů), na kterém si připomenuli výsledky minulých let a úkoly letošního roku. Všechny divadelní a loutkářské přehlídky byly pochopitelně zahrnuty do programu oslav Roku českého divadla.

V měsíci lednu a únoru se uskutečnily meziokresní přehlídky divadelních souborů dospělých.

U souborů dospělých, kde byla dramaturgie výrazně směřována na české hry, diváci zhlédli inscenace od české klasické hry přes současnou českou hru až po tři ruské klasiky. Je škoda, že ani jedna inscenace ruské klasiky nedosáhla potřebné úrovně opravňující k návrhu postupu na přehlídku do Svitav.

Na krajské přehlídce divadelních souborů kategorie A v Treboni se představil divákům DS MěKS Prachovice s Cestou Karla IV. do Francie a zpět J. Šotoly, DS PKO Č. Budějovice -

D 111 s Calábkovou Celestýnou, DS MěKS Vodňany - Šupina se Zborníkovou Markétou (úprava textu V. Vančury) a DS ZK Máj Pelhřimov s Horníčkovou komedií Dva muži v šachu.

Zasloužilý umělec Milan Friedrich, šéf jih. divadla byl předsedou odborné komise, která doporučila k postupu na letošní Jiráskův Hronov soubor Šupina z Vodňan.

Na přehlídku do Vysokého nad Jizerou doporučila odborná komise pod vedením Antonína Bašty, režiséra Malého divadla z Č. Budějovic, divadelní soubor Strážkovice s Šotolovou hrou Možná je na střeše kůň.

Pokud jde o soubor hrající pro děti — na přehlídku do Ostravy doporučila odborná komise pod vedením F. Zborníka soubor KP Loučovice — Hrudkováček s inscenací pohádky P. Gryma, Loupežnická historie.

Celkem se na meziokresních a krajských přehlídkách představilo divákům 25 divadelních souborů dospělých, 17 dětských souborů a 20 souborů loutkářských. Rok českého divadla je v současné době ve svém poločase. Většina souborů má „divadelní prázdniny“ a tvůrčí týmy souborů se pilně připravují na novou divadelní sezonu. Dramaturgické plány některých souborů se budou muset pozměnit (někdo se oženil, jiná má rodinu, další se přestěhoval do jiného města), ale první poločas Roku českého divadla nám dává jistotu, že o dobré amatérské divadlo nemusíme mít obavu. —JP—

Dnes je v Jiráskově divadle „volný den“, ale již zítra do něho přijede přerovský DOSTAVNÍK s hrou V & W Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk.

TŘEBONĚ PLNÁ DIVADLA

Pokračování ze str. 1

lu lázní Aurora a hrací plochu ze tří stran obklopovali diváci. A tak, jak je netradiční prostor, ve kterém se hraje, stejně netradiční je celá inscenace. Zborník pracuje s výraznou metaforou, divadelní nadsázkou. Řada situací není sdělována jenom textem, velmi často poetickým symbolem, zastaveným pohybem, pantomimickou akcí či zajímavou mizanscénou. Ne, nejsou to prvky v dějinách divadla absolutně nové, nepoznané. Jsou tu jistě vzory, které však Zborník může znát spíše zprostředkovaně z literatury. Fak-

tem zůstává, že určitý model divadla, který tu Zborník vytváří, je samostatným uměleckým útvarem a použité prostředky nejsou plagiát.

Co je dále na Vodňanských sympatické? Sami o tom píší v programu: „Šupina tentokrát opustila dobře zmapovanou půdu komedie, aby vyzkoušela a snad i částečně renovovala své síly v jiném žánru.“ Proměna Šupiny, hledačské úsilí nejit výslapanou cestou, to vše je velmi sympatické zjištění. Jak znám Šupinu, věřím, že bude soubor dál na inscenaci pracovat a že jsme v Třeboni viděli

Včerejší diskusní klub C se snažil maximálně využít a naplnit čas, který má k dispozici. Zasloužil se o to člen odborné komise Tomáš Engel, který po fundovaném rozboru hradecké inscenace Ostře sledovaných vlaků a shledání, že vše podstatné o představení bylo řeče-

NEJEN VLAKY

no a stanoviska konfrontována, nabídl přítomným Východočechům a Západočechům, že se s nimi podělí o své divadelní zážitky ze zahraničních zájezdů, především z pobytu v Paříži. Všichni tuto nabídku vděčně přijali a tak se dozvěděli řadu zajímavých věcí o organizaci francouzského divadelnictví a o zajímavé Brookově inscenaci Čechovova Višňového sadu.

jen osnovu výborně rozehrané partie, znamenitě vybudovaný půdorys, na kterém lze stavět další pátra.

Jak do Žďárek?

Jednoduchá, lapidární odpověď zní: autobusem. Odkud? Z prostranství před ZŠ na náměstí, kde se odehrávají dopolední kluby. Kdy? Hodinu před začátkem představení, tedy v 13.30 a v 18.30 hodin zahájí zvláštní autobus svoje okružní svozní jízdy.

HUMOR

před i za oponou

ŠKODOLIBÁ NÁPOVĚDA

Ve třicátých letech se vzrušovala naše veřejnost senzačními zprávami a historkami o nebezpečném lupiči Leciánovi. Zdeněk Štěpánek hrál v té době v Městském divadle na Vinohradech titulní roli v Shakespeareově tragédii Hamlet, který glosuje na scéně divadelní vraždu divadelního krále, a právě, když mu vrah nalévá jeď do ucha, říká podle textu své role: „To je nějaký Lucian, králův synovec.“ Paní nápovědká mu však přímo s rozkoší „hodila“ pokaždé jméno Lecián, Lecián... Zdeněk Štěpánek ji prosil, aby to nedělala, že by to mohl snadno, docela automaticky říci po ní. O všem marně. Dával si síce úzkostlivý pozor, ale při jednom odpoledním představení byl přece jen méně pozorný a řekl po ní: „To je nějaký Lecián, králův synovec.“ Hledištěm proletěl v tom okamžiku šum, smích a ozvalo se i silné zakašlání: Jaroslav Kvapil, tehdejší šéf Vinohrad, se samozřejmě moc a moc zlobil, protože se v divadle nic neutažilo. A když přišlo několik rozhorlených dopisů z řad obecnictva, dostal Zdeněk Štěpánek od Kvapila notnou pokutu. Pochopitelně.

NETŘISKEJTE NAŠEHO TATINKA

Kdysi hrával Saša Rašilov spolu s Eduardem Kohoutem ve Svatbě Krečinského od Suchovokobylina. Saša v roli Raspuljeva, Kohout Krečinského. Ve druhém jednání, kdy Krečinskij potřebuje ke svým podvodům peníze, posílá Raspuljeva, aby je sehnal. Raspuljev se vrací bez nich. Krečinskij se rozběsí a Raspuljeva zmlátí. Před tímto aktem se Kohout Sašovi omlouval, že ho musí zase seřezat a že to nemůže bohužel markýrovat, protože by to nebylo věrohodné. „No jen si posluž“, říkal Saša. Jednou před představením někdo zaklepal na dveře Kohoutovy šatny. Ty se otevřely a v nich stály malé děti Saši Rašilova, synek a dcerka. Poklekly a unisono spustily: „Pane Kohoute, moc Váš prosíme, abyste nám netřískal našeho tatínka. Pánbůh by Vás za to potrestal.“ Eduard Kohout slíbil, že nebude, když v tom zaslechl z vedlejší šatny Rašilovův tlumený smích. Ten večer ho pak s velkou chutí seřezal dvojnásob.

Vladislav Vančura | RYTÍŘ ČESKÉHO JAZYKA

Vladislav Vančura (1891–1942) patří jistě mezi nejvýznamnější české spisovatele 20. století. Napsal pět románů (Pekař Jan Marhoul, Pole orná a válečná, Markétu Lazarovou, Tři řeky a první díl zamyšlené trilogie Koně a vůz - Rodinu Horvátovou). Zvláštní místo v jeho tvorbě zaujímají i knížky plné úsměvného humoru a optimistického životního pocitu – Rozmarné léto, Hrdelní přání aneb Příslaví a sbírka povídek Luk královny Dorotky. Nedokončené monumentální Obrazy z dějin národa českého. Vedle toho je Vančura autorem i několika divadelních her – Učitel a žák, Nemocná dívka, Alchymista, Jezero Ukereve, Josefina. Psal též filmové scénáře (Před maturitou aj.). Za heydrichiády byl zatčen gestapem a 1. června 1942 zastřelen. V roce 1947 byl jmenován národním umělcem.

Divadelní soubor Šupina si nevybral některou z Vančurových divadelních her, sáhl po baladickém příběhu středověkých loupežných rytířů. Na vznik Markétu Lazarovou vzpomíná ve své knize Dvacet šest krásných let Ludmila Vančurová –

„Nepatrným bezprostředním podnětem byla naše rozmluva při vycházce nad Zbraslaví k Baním. Dočetla jsem tehdy Wildovo Strašidlo cantervillské a vyprávěla mu o tom. Námět i jednotlivé scény ho náramně pobavily. A ještě než si sám knížku přečetl, už byl rozhodnut, že napíše rytířský, loupežnický román. Vrátili jsme se do-

mů a Vladislav zmizel do své pracovny s novým plánem v hlavě. Případlo mi někdy, že v jeho hlavě musí být spousta pojmů, slov, vět, jako střípky z krásnohledu – a že všechny čekají v napětí na podnět, aby se začaly divácké řadit do neobvyklých tvarů a obrazů, a Vladislav že má co dělat, aby to stačil zachycovat.“

O Vančurovi se právem říká, že byl Místrem českého jazyka. A tak než zhlédneme Zborníkovo adaptaci Markétu Lazarové, připomeňme si Vančurov jazyk ukázkou z Hrdelní přání.

„Náš automobil se smýkal, vykružuje krásné vlnovky v zatáčkách, zachvíval se a hučel

silou propůjčuje nám pošetilé radosti sanice. Projížděli jsme krajinou svého mládí, jež prchala rychle vzad... Viděl jsem, že jsme staří, že Skočdopůlv pýňnatý nos přehání barvu, a nadouvaje povzdechem ústa zhlédl jsem svůj převislý knír, jenž se podobá křídlu bez letek. A přece počínalo nové jaro, táž krajina kvetla touž spanilostí, tytéž lesíky, táž pole rozvíjela se v milostném vějíři, opakující dozajista stará dobrodružství. Skočdopole stiskl mi kolenem a mávl rukou, ale vzápětí se rozesmál řka, že mladým lidem před lety nepřichází rozum. Tu si vzpomněl na svého Vavřince a nadále jsme mluvili o tomto mládenčí. Pah, jsou to chlapi tito Skočdopolové, zatímco starý schází jako liščí kůže o letnicích, mladých pán se vybarvuje. „K řasu“, řekl jsem, „proč jsem se neoženil!“ Ale můj přítel uhádl, nač myslím, a odpověděl mi, že není třeba něčeho litovat. „Měl byste zlou a svérlivou opici, která, zastírajíc špatně svoji rozmrzelost, měla by vás k návštěvám divadla...“

Vodňanské hledání

Představení vodňanské Šupiny jsou od jejího prvního vystoupení na Jiráskově Hronově v roce 1979 (Tetauer: Úsměvy a kordy) očekávána se zájmem a nedočkavostí. Je tomu tak i letos. Proto jsme položili vedoucímu souboru a režisérovi Františku Zborníkovi několik otázek týkajících se práce vodňanského kolektivu.

● V programové brožuře uvádíte, že jste si vědomi, že práce a pohyb v jednom žánru nutně vede k určitému zmechanizování v přístupu k textu i k rychlému vyčerpání výrazových prostředků a že právě proto jste si od komedie odskočili před časem k Rillkemu a nyní k Vančurovi. Proč jste si vybrali právě Markétu Lazarovou?

„Jednak proto, že jsme hledali příběh, který je hodně dějový a dává možnost k akcím. Druhý důvod je ten, že nás lákala potyčka s jazykem, problém, jak se s ním vyrovnat. Třetím důvodem je, že tento Vančův text považujeme za

jeden z nejsilnějších příběhů v naší literatuře, pokud jde o ideu, o téma vůbec. A taky jsme museli najít něco pro soubor opravdu lákavého, když jsme chtěli zkusit něco jiného než dřív — a to příběh Markéty je.“

● Co vám práce na Markétě přinesla?

„Začali jsme zkoušet jiným způsobem než dosud. Já osobně považuji zkoušky souboru, práci samotnou za cennější než výsledek. Nevycházelo se důsledně z textu, ale ze situací, které se řešily pomocí etud. Byla to důsledná kolektivní práce. Scé-

nář, který byl před započítím zkoušek jenom v rukopise, dostali členové souboru k dispozici zhruba až v polovině zkouškového období, protože jeho konečná podoba byla ovlivněna prací na zkouškách. Pracovali jsme na inscenaci skoro šest měsíců, což jsme nikdy předtím nedělali. A možná je zajímavé to, že jsme si řekli na začátku, že budeme-li rozpačiti z výsledku, nebudeme se přihlašovat do soutěže, že nebude určeno předem datum premiéry, aby na přípravu byl čas a mohla trvat neomezeně dlouho.“

● A co dál?

„Chtěli bychom pokračovat v podobném způsobu práce na zkouškách, ale chceme se příště znovu vrátit ke komedii a porovnat, do jaké míry jsme si obohatili škálu hereckých prostředků a našich možností.“

Děkujeme za rozhovor a dnes i v budoucnu — zlomte vaz!

Karlovarský soubor D3 vystoupil v loňském roce na 52. Jiráskově Hronově s hrou Třináct vůní, letos přivezl do Hronova (do Žďárek) Kuře na rožni.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Poděbrady	Klub JD
9.00 Diskusní kluby	ZŠ
10.30 Společný diskusní klub	Slavie
13.30 Schůze OS	Klub JD
16.30 DS Přerov — Slaměný klobouk	JD
16.30 DS Karlovy Vary — Kuře na rožni	Žďárky
16.30 Koncert: VEGA CZV SSM Tepna Náchod	park AJ
18.30 Vítání DS Praha 3	schodiště JD
19.30 DS Přerov: Slaměný klobouk	JD
19.30 Kuře na rožni	Žďárky
20.00 Taneční zábava	V. Dřevíč
21.00 Taneční zábava	Slavie
21.15 Film: Cech panen kutnohorských	park AJ
21.30 Beseda s DS Přerov a DS Karlovy Vary	Klub JD

Nasbíráno na schodech (divadelních)

D. M. - Litoměřice

Představení mě zaujalo, snad by neuškodila větší čitelnost krásných šrámkových obrazů a metafor.

L. T. - Praha

Položila bych jen otázku: Proč se Zvony nehrály šedesát let, a když se nehrály, tak proč se hrají dnes?

J. U. - Praha

Tuto hru jsem sice neznala, ale Šrámkova miluji, jeho tvorbu dramatikou i poezií.

Domnívám se, že provedení inscenace na 53. JH nebylo šťastné, snad mohlo i pokazit autorovu dobrou pověst.

I. T. - Třebíč

Osobně se mi to provedení líbilo, na začátek jsem cítila i prožitky. Pak už se to moc táhlo. Líbila se mi i výprava. Ale ta hra - no, nevím.

P. Š. - Úpice

Zajímalo by mě, proč režisér v tomto svém představení neuplatňuje ty samé požadavky, o kterých hovoří při rozboru her v tvůrčí dílně FEMADu v Poděbradech. Mám na mysli např. temporytmus.

A. G. - Česká Třebová

Je to odvaha a odvaha je vždycky riziko.

J. B. - náhodný návštěvník

Vůbec jsem neměl představu, jak se tato hra dá inscenovat. Myslím, že poděbradští ochotníci udělali, co bylo v jejich silách. Nerozuměla jsem kostýmům. Ale proč by měl vždycky člověk všemu rozumět, ne?

ZVONY

K. S. - nechce být blíže určen

Domníval jsem se, že Poděbrady jsou Mekkou uměleckého přednesu. Ale seděl jsem v osmé řadě a dost často jsem nerozuměl. Asi to nebude akustikou sálu. Představení by jistě prospěla větší péče o temporytmus.

F. K. - Litomyšl

Překvapilo mě, že si někdo vůbec vybral tuto hru. Domnívám se, že soubor udělal, co bylo v jeho silách. Je to svým způsobem experiment. Také kostý-

my se mi líbily. S výpravou to už bylo trochu jiné. Nic proti ní nemám, ale cosi mně na ní vadilo. Proč, to nejsem schopný momentálně definovat.

I. Z. - Nepomuk

Hru jsem neznal, měl jsem o Šrámkovi takovou tu romantickou představu jako nejspíš každý. Překvapilo mě, že něco podobného vůbec napsal. To nemyslím nějak hanlivě, ale trochu mi to k Šrámkovi nejde. Líbily se mi herecké výkony. Jinak nevím, co bych vám měl říct.

P. Š. - Hradec Králové

Možná budu mluvit o nepodstatném detailu, ale když chcete dojmy... Na začátku představení vejde do hlediště slepec a něco šeptá do ucha náhodné divačky. Věříte, že mě to fascinovalo? Chtěl jsem hrozně vědět, co jí tak může říct. Ono to asi s divadlem nemá nic společného, co? Ale přece jen asi něco ano. Uvědomil jsem si, že když chcete na něco upoutat pozornost, tak nemusíte jenom křičet!

Jiřina Švorcová: MILÁ ATMOSFÉRA JH

Pokračování ze str. 1

— Víme, že jste se zúčastnila rozhovoru odborné poroty se souborem. Jak to na Vás působilo?

„Účastnila jsem se pohovoru o inscenaci Ostře sledovaných vlaků, tedy o inscenaci, jejíž téma není snadné a myslím, že se soubor s tímto úkolem vypořádal zdárně. A právě proto, že byla inscenace na dobré úrovni, tak na vysoké úrovni mohla být i diskuse a kritické připomínky. Strašně ráda bych zažila podob-

ný fundovaný rozbor na profesionálních festivalech, ochotu souborů kritické připomínky přijmout, akceptovat, eventuelně na úrovni hájit své záměry. Aby soubory jako živé houby vpíjely tyto připomínky ke zkvalitnění své práce. A musím říci, že velmi oceňuji práci a pozornost letošní hronovské poroty, oceňuji, na jaké úrovni vysvětlují a kolik času tomu všemu věnují. Takovouto spolupráci profesionálů s amatéry, ale i jinou plodnou SČDU plně podporuje.“

— Co ve Vás zanechalo výrazný dojem?

„Výborný a nadšený divák, který je i v tropickém vedru ochoten být v divadle a třeba prostát celé představení. Zaujaly mne spontánní reakce. Přiznám se, že bych někdy ráda zažila celý Jiráskův Hronov.“

— Děkujeme za rozhovor a věříme, že se Vaše přání splní.

A kamera vrčí...

V sobotu přesně v poledne dorazil do Hronova také čtyřčlenný televizní štáb, jehož prostřednictvím budou o průběhu letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů informováni diváci v celé naší vlasti šoty zařazenými do Televizních novin či Aktualit. Štáb tvoří redaktorka Eva Kolářová, kameraman Vlastimil Zán, zvukař Radim Štětina a osvětlovač Jiří Pecka, kteří budou každý den zasílat autobusem ve 13 hodin z Hronova natočené metry filmu ke zpracování do televizních laboratoří, kde se jejich celodenní úsilí „scvrkne“ do maximálně dvouminutových šotů...